

Frida ensam enar hela jordens fröjd
Dikt ur "Minnen från jorden" av Birger Sjöberg

Frida ensam enar hela jordens fröjd
i sin späda kropp den Gud gav hälsa.
Såg jag Frida bara, genast blev jag nöjd.
Frida ensam enar hela jordens fröjd
med sitt solsken, som från sorg kan frälsa.

Aftonsolen som i violett gick ned,
furans tankfullt djupa sus i skogen,
varje stämning över Fridas anlet gled.
Aftonsolen som i violett gick ned,
skimret över viken blå och trogen.

Späda axet, som för litet sol har fått,
daggvåt ros, som utav regn blev hukad,
deras känslor finns i Fridas anlet blott,
blott för mig, som Frida har förstått,
blott för den som är av sorgen mjukad.

Spridda stråkdrag av en fager melodi
kan mig nog förnöja i min smärta.
"Känner du det land" med mycket längtan i,,
Spridda stråkdrag av en fager melodi
talar stundom vackert till mitt hjärta.

Frida ensam enar hela jordens fröjd
i sin späda kropp den Gud gav hälsa.
Såg jag Frida bara - genast blev jag nöjd.
Frida ensam, ensam enar jordens fröjd
med sitt solsken, som från sorg kan frälsa.